

Dějiny logiky II.

přednáška č. 3

Základní literatura:

Aristoteles: První analytiky. Academia. Praha: 1961

Aristoteles. O sofistických důkazech. Academia. Praha: 1978

G. W. F. Hegel: Dějiny filozofie III. Academia. Praha: 1974

J. Loužil. B. Bolzano. Melantrich. Praha: 1978

K. Szymanek: Umění argumentace. Univerzita Palackého. Olomouc 2003

V. Knapp, A. Gerloch. Logika v právním myšlení. 3. vydání. Eurolex Bohemia. Praha: 2000

M. Machovec. Logika. Rovnost. Praha: 1952

Systematizace:

Cryan D., Mayblin B., Shatil, S..Logika. 1. vydání. Portál. Praha: 2003

V. Čechák, K. Berka, I. Zapletal. Co víte o moderní logice. MME. Vyšehrad. Praha: 1981

K. Berka. O vzniku logiky. SNPL. Praha: 1959

K. Berka: Stručné dějiny logiky. Univerzita Karlova. Praha: 1994

J. Svatek, Úvod do logiky. Západočeská univerzita, Plzeň: 1997

J. Svatek, L. Dostálová. Logika pro humanistiku. A. Čeněk. Dobrá Voda: 2003

P. Sousedík. Logika pro studující humanitních oborů. Vyd. 2., rozš. Vyšehrad. Praha: 2001

K. Szymanek: Umění argumentace. Univerzita Palackého. Olomouc 2003

J. Štěpán, J. Hrubeš: Logika. Terminologický a výkladový slovník. Ateliér Milata. Ostrava: 1994

J. Tvrдый. Logika. Melantrich. Praha: 1937

El. zdroje: <http://www.elabs.com/van/postavy.htm>

Megarská škola a stoická škola

MEGARŠTÍ: předmětem jejich zájmu byla výroková logika (především podmínková souvětí). Zástupci: Filon a Diodoros Kronos

STOICI: pokračovali v úsilí Megarských. Užívali poprvé slovo „logika“, zabývali se především sylogistikou. Hlavní představitel: Chrisippos (282-206 př. n.l.)

Stoiky doplnil Galénos (120-200 n.l.)- problematika disjunktivních výroků

Středověk

Boëthius (480-524)-překlad Aristotelových děl do latiny

Středověk:

1. raná scholastika (Piere Abélard (1079-1142)
Dílo: „Sic et non“

2. tzv. nová logika – studium výrokové logiky (do konce XIII. století). Především Albert Veliký (1193-1280) a

J. Duns Scotus (1266-1308)

3. spor o universalia (W. Occam –1290-1349) - proti scholastice

Renaissance

- P. Ramus (1515-1572), proti Aristotelovu přístupu, snaží se o disputaci v logice
- F. Bacon (1561-1626)- induktivní logika. Dílo: „Novum organum scientiarum“
- R. Descartes (1596-1650) – Dílo: „Rozprava o metodě, jak nutno vésti správně rozum a hledati pravdu ve vědách“

Matematická logika

- 17. století: v logice se objevuje matematická symbolika
- G. W. Leibniz (1646-1716)
-záměr potvrdit zjištění věd prostřednictvím logiky
- B. Bolzano (1781-1848)-oblast logické sémantiky

Algebraizace logiky a logizace matematiky

-druhá polovina XIX. století

-Algebraická logika: George Boole (1815-1864).
Dílo: „Matematická analýza logiky“-1847

-Logizace matematiky: předchůdce: G. Frege, ale především: B. Russell, logiku považuje za totožnou s matematikou

Základní dílo moderní logiky: B. Russell
a A. Whitehead „Principia Mathematica“ (1910,
1912,1913)

XX. století

Velkou roli hrají neklasické logiky,
především:

- intuicionistická logika
- vícehodnotová logika
- logiky modální...